

komme bort fra den Smaalighed, som paa saa uhyre mange Punkter klæber ved og præger denne Lov.

Der foreligger nu et Ændringsforslag om Skattefrihed for de Restaurationer og Beværtninger, hvor der udføres Musik af 2 eller 3 Mand. Jeg vil indtrængende henstille til det høje Ting at vedtage i alt Fald Ændringsforslaget om de Beværtninger, hvor der kun musiceres af 2 Mand. Om det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A.C.Meyer) har Ret i den Betragtning, at de, der komme paa Steder, hvor der ydes Musik, mere bruge deres Sanser til at høre paa denne Musik end til at nyde Spiritus, skal jeg ikke kunne sige, det ved jeg ikke, og man kunde maaske ogsaa sige, at det, at der udføres Musik paa saadanne Steder, lokker Folk til lettere at gaa der og anvende Penge til at drikke end ellers. Dette staar for mig som meget tvivlsoomt. Men det er nu saa, at ere end de Beværtninger, hvor der musiceres, mange Steder en Plage, saa gives der ogsaa uhyre mange Steder, hvor det er alt andet end en Plage. Det er mærkeligt, saa fremragende Musikere der undertiden sidde og spille paa de Steder, hvor der er Musik af en eller to Mand. Jeg har i Nærheden af min Bolig et saadant Sted, hvor to [s]idde og spille, den ene Violin, den anden Fortepiano. Jeg er ikke falden for den Fristelse, som det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe) i saa høj Grad er falden for, at gaa rundt og undersøge disse Steder, thi jeg maa tilstaa, at der er Steder, hvor jeg ikke vil sætte min Fod, deriblandt nogle af de Steder, hvor det ærede Medlem havde følt sig forpligtet til at gaa hen og se paa, hvad der bødes. Men jeg har nogle Gange staaet udenfor et saadant Sted og lyttet med Glæde til den Musik, der ydes. Det viser sig nemlig, som sagt, undertiden at være fremragende Musikere, Folk, som ikke gaa af Vejen for at opføre Brudstykker af Wagners bedste Ting, og vel at mærke i en Udførelse, som maaske ikke er første Klasses, men som er fortræffelig. I denne Forbindelse kunde jeg have Lyst til at sige, at en af det kgl. Kapels nyeste og bedste Kræfter paa Violinens Omraade har siddet og hutlet sig igennem nede i Paris netop ved at spille Violin paa saadanne smaa Restaurationer som dem, jeg her taler om, og hvoraf der dog er en hel Del ogsaa her i Byen. Nu maa jeg tilstaa, at det for mig staar som en Gaade, at mange af disse smaa Restaurationer eller Beværtninger kunne yde denne Musik, og jeg er ganske klar over, at ikke alene maa Værten i mange Tilfælde være meget nøjsom med Hensyn

til Udbyttet af sin Forretning, men at ogsaa de paagældende Musikere aabenbart maa yde deres Musik for en overordentlig ringe Betaling. Der er ingen Tvivl om, at Gennemførelsen af Lovforslaget uden den foreslaaede Ændring vil medføre, at Musikken, hvis der overhovedet er nogen Indskrænkning mulig, vil blive indskrænket, men ellers, at Musikken mange af den Slags Steder vil falde bort. Dette synes jeg er i mange Tilfælde urigtigt, og det er dræbende for de Kaar, under hvilke mange af disse Musikere leve. Jeg synes, at det er drøjt for en Mand, der nu har to Musikere paa sin lille Restauration, hvor han har et uhyre tarveligt Udbytte af sin Virksomhed, at Staten skal komme hver Dag og opkræve sin Krone, fordi vi mangle Penge i Statskassen. Det er den Omstændighed, at vor Finansstyrelse har været ledet af Dilettanter i en Række af Aar, der har bidraget til at føre os ind i denne Misère, og saa er Følgen af dette, Straffen for dette, den, at Staten kommer og rækker sin Pose ud og siger: En Krone for hver Dag du lader dine to Musikere spille paa din Restauration — altsaa 360 Kr. eller saadant noget om Aaret. Dette vil ganske naturligt vække Harme ikke alene hos de paagældende, men ogsaa i Kredse udenfor, og den Indtægt, der erhverves paa denne smaalige Maade, skulde Staten give Afkald paa. Der er saa mange Svingninger i Statens Udgifter og Indtægter, at Lovgivningsmagten maa have Midler til at renoncere paa denne Indtægt.

Jeg vilde derfor være meget glad ved, om det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), der jo ogsaa udtrykte Betænkeligheder ved denne Sag, vilde være med til at stemme for, at i alt Fald Restaurationer, hvor der ydes Musik af to Mand, blive fri for Skatten. Jeg vil i alt Fald opfordre alle til at stemme for dette Ændringsforslag. Som jeg sagde før, af Hensyn til den betydelige Forbedring af Lovforslaget, der er sket fra mine Meningsfællers Side, vil jeg ved den endelige Afstemning stemme for Lovforslaget, men jeg haaber ændret saaledes, som jeg her har tilladt mig at anbefale.

Ivar Berendsen: Kendsgerninger ere stærkere end Formodninger. Det nytter ikke, at det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) med let Hjerte stemmer for denne Lov ud fra den Antagelse, at ingen Beværtning vil ophøre at opføre Musik, fordi der er Skat paa den, thi det er sikkert, at Opsigelserne allerede ere begyndte. Den Gang jeg var med til at be-